

CSALÁDUNK

A SZEKSZÁRDI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG TÁJÉKOZTATÓJA

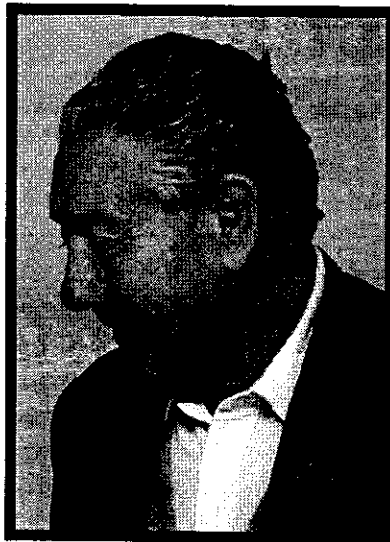
„ÁTMENT A HALÁLBÓL AZ ÉLETRE”

(Ulrik Ferenc meghalt Szekszárdon 2000. március 25-én, temetése Szekszárd Alsóvárosban 2000. április 4-én.)

Feri Bácsi temetése ünnepség volt. Sokan jöttünk össze, keresztény hívek, hogy imádkozzunk érte és megvalljuk a feláldozásba vetett hitünket. Szomorúság, de ugyanakkor öröm is él bennünk. Szomorúság magunk miatt, hiszen Feri Bácsi szelíd, szorgalmas, hűséges személye vonzó volt számunkra, pontos munkája, és minden részletre kiterjedő figyelve hiányzik nekünk. Mégis örülünk, mert Isten ajándékát láthattuk halálában. Éppen Gyümölcsható Boldogasszony napján hunyta le végleg szeméit, amelyet egyházunk az Élet napjának keresztelt el, mert ekkor testesült meg, fogantatott, lett emberré az Isten Fia. Szenvedése és betegsége súlyos volt, mégis Isten kegyelmének tudhatjuk be, hogy nem tartott nagyon sokáig, és Ő is egészen el tudta fogadni. Szépen halt meg, szeretett feleségétől és közvetlen családjától kerülve. Hívó ember volt, és mi is azok vagyunk. Szépen illenek rá Szent János apostol evangéliumának szavai: „Aki ígéret hallgatja és hisz annak, aki engem küldött, örök élete van és nem kerül ítéletre, hanem már átment a halálból az életre.” (5,24)

Szeretettel és tisztelettel az egyházközség és közvetlen plébániai munkatársaid nevében

Farkas Béla plébános

Húsvét előtt

A legnagyobb keresztény ünnepre készülünk. Az asszonyok leveszik a függönyöket, megtisztítják az ablakokat, a család megbeszéli hogyan találkozunk, a diákok örülnek a szünetnek. Közben a természet is megújul: a fák, a virágok ünnepelő ruhát öltenek.

Ez mind örömteli dolog, de átérezzük-e az ünnep lényegét? Az egyszeri megismételhetetlen csodát: Isten Fiának küldetése a megváltásban beteljesedik.

Úgy vagyunk, mint akkor az apostolok: értjük is meg nem is. Hiába, az emberi természet nem változott. Húsunk, vérünk a földre húz, lelkünk sejtí, hogy valami nagy dolog történt.

Hogy lehetünk részesei igazán ennek az örömnak?

Ha magunkba tekintünk. Ki vagyok én? Megteszem-e azt, ahová állított a Gondviselés? Megteszem-e azt, amit kér tőlem Isten? Ha nem, szeretetéért képes vagyok hibámat megbánni? Ha igen, feláldozhat bennem is Krisztus.

Egyszerre könnyű leszek, és minden olyan egyszerűvé válik!

A megváltás csodája bennem is létrejön.

HUSVÉTI „ÁLDOZAT”

Krisztusunk!
Megváltónk!
Lelkünk,
alakítója...

közénk álló,
Isten-fia.
Életünk,
Záloga.

Odaadtad;
Tested és
„Valódat.”
Nem utolsónak,

Szentjeid – s –
Vértanuid;
követnek
a sorban.

Mi hol vagyunk
ez áldozatban?
– életünk –
odaadásában?

Követni – jó –
Jézusunk!
Te vársz
utunkon.

Hol állva,
Hol járva;
Testvére -,
várva...

Nem hagysz
magunkra,
ha hívunk
és kérünk.

Te! értünk
keresztre
szegezett:
„Égi-Bárány”.

Amen.

2000. március
dr. Főglein János

dr. Papp István

OLI napok Esztergomban

Január végén és február elején kerültek megrendezésre az Országos Lelkipásztori Napok. Jubileumi évünkben Esztergomban találkozhattunk, papok, szerzetesek hitoktatók, világi segítők. Háromnapos együttlétnk célja egymás segítése és – minden túlzás nélkül – a magyar egyház építése volt.

Amellett, hogy lelki-szellemi felüdülést is nyújtott az együttlétn, komoly segítséget kaptunk egyházközösségünket érintő kérdésekben is.

Rövid együttlétnk során három téma köré csoportosultak az előadások, beszélgetések, elmélkedések:

1. Megtérés- egyénileg, és a plébániai közösség megújulása.

2. Hogyan ünnepeljünk a jubileumi évben?
3. Katekumenátus és az új evangelizáció.

Természetesen ezek a témák nem választhatók el élesen egymástól. Hiszen ha nincs megtérés, nem ünnepelhetünk teljes odaadással, és a katekumenátus bevezetése hozzásegít a plébániai közösség megújulásához.

A katekumenátus a felnőtt megtérők segítését, bekapcsolását jelenti a közösség életébe. Töb-

bet, mint a szentségek felvételéhez szükséges oktatás.

A hagyományos népegyházzal sajnos nem beszélhetünk. Igaz, vannak szép példák, amikor a gyermek a családon keresztül épül bele az Egyházba. Erről azonban társadalmi szinten nincs szó. Hogyan segíthetjük azokat a felnőtteket, akik már nem első – de újra gyónók, újra áldozók? Ők azok, akik – pl.: 40 év után – visszatálnak az egyházhoz, „vagyonukat” eltékozolva. Mi pedig fogadjuk őket úgy, mint az Atya, de az idősebb testvér vádaskodásával is. Nagyon sok múlik egyházközösségünk nyitottságán. Ez a „megelőző” nyitottság, mikor nemcsak beengedek valakit, de vele együtt megyek be, és kinyitom előtte az ajtót. Nem születhet erre egyházi, központi szabály. Hogyan segítsük azokat, akik csak most kezdenek ismerkedni hitünk alapjaival? Az arany szabály ebben a helyzetben is sikeresen alkalmazható.

Elkanyarodva, de a témánál maradv, nézzük meg Szekszárdon hol is tartunk. Örömmel tapasztaltuk, hogy – legalábbis néhány egyházközösséghez képest – „előrébb” vagyunk. Gondoljunk csak visz-

sza a január 29-én és március 12-én tartott befogadás ill. kiválasztás szertartására. Ezen szertartások már a katekumenek szertartásai. Bizonyára azt is tudjuk, hogy bérmlázandóinknak van kezük, aki úgymond kezkeskedik a pártfogolt felkészüléséről – ami nem tárgyi tudást, sokkal inkább lelki épülést, szorosabb Isten-kapcsolatot jelent. Úgy mint kezes vehettem részt a fent említett szertartásokon. Érezhetően nagy lépés volt ez a bérmlázandók életében, de biztos vagyok benne, hogy az egész egyházközösségnek is meghatározó élménynt jelentett. Mi kezesek közelebb kerültünk egymáshoz, a „feladat” nem terhet, de ajándékot jelentett. Találkozásaink, legutóbbi (márc. 25.) közös kirándulásunk egymás felé közeledést jelentett. Ezek voltak a látható „jelei” a katekumenek segítségének, természetesen nem lehetünk elbizakodottak, van mit javítani, gazdagítani. Nagyon fontos – esztergomi lelkipásztori napokon kellően nagy hangsúlyt kapott – az egymásért való ima. Imádkozunk a keresztelendőkért, elsőáldozókért, bérmlázandókért, közösségünk megújulásáért.

Lónárdt Edit

Villáminterjú Éperjes Károlyjal

Szeretettel köszöntöm a Karizmatikusokat, a Mária Légiósokat, Fokolársokat, Kollingosokat és a többiek mindannyiótokat, minden megújulási mozgalmat szeretettel köszöntök, örülök, hogy itt Szekszárdon is játszhatjuk ezt a csodálatos darabot: Paul Claudel: Az Angyali Üdvözlés, ami a megtérésről szól, én vagyok az utolsó megtérő, az én mondatom az utolsó a darabban és azzal térek meg.

Ajánlom a figyelmébe annak, aki most nem tudja megnézni, majd valahol máskor nézze meg, talán még egyszer jövünk. Pakson is hála a Jóistennek, telt ház előtt játszottuk.

Mit mondhatok még? Azt mondhatom, hogy a Jubileumi Szentévben vagyunk, figyeljünk oda rá. Papok is nehezen merik mondani ezt, így aztán engedjétek meg, hogy én mint színész föl hívjam a figyelmet arra, hogy a Szentévben minden nap teljes búcsút nyerhetünk.

Feltétele: napi szentmise, szentáldozás és a pápa szándékára imádkozni egy Hiszekegyet, egy Miatyánkot, egy Üdvözlés Máriaát és egy Szentháromság dicsőítő imát. És akkor teljes búcsút nyerünk, ha kegyelmi állapotban vagyunk. De legalább havonta illik gyónni. És ha már megunkért elnyertük, van még 363 napunk és azt a 363 teljes búcsút fel lehet ajánlani bárkiért, aki a tisztító tűzben szenved, vagy bárkiért, aki családtagunk, rokonunk, netán

épp ellenfelünk, munkahelyen vagy valami szerelmi csalódásunk negatív tárgya és hogyha már kifogytak a környezetünkől, akkor rá kell bízni a Szűzanyára vagy a védőszentünkre, oda juttatja az Úr Jézus elé azért, akiért a legfontosabb.

Tehát ne felejtjük el, hogy nemcsak magunknak, hanem a tisztító tűzben szenvedő lelkeknek óriási lehetőség az, hogy mi kisdhetjük az ő teljes búcsújukat.

Nagyon fontosnak tartom nem elfelejteni, minél többször menjünk hétköznap is szentmisére.

A környék szülötte, akit én nagyon-nagyon tisztellek és remélem, hogy egyszer még bíborban látom, dr. Barsi Balázs, de a dr.-t ő nem szereti hozzárakni, Barsi Balázs atya, ezúton is köszöntöm a rokonságát és a Názáret közösséget a szülőfalujában, Sióagárdon. Azt mondta amikor látta ezt az előadást először, hogy többet ér, mint egy lelkigyakorlat, úgyhogy akik most eljöttek, azok érezzék magukat nyugodtan lelkigyakorlaton és hogy ezt a féldőben mondom, majd a végén rájönnek, hogy itt szem szárazon nem marad. Vagy akinek marad...

Mindenkit szeretettel üdvözlök.

(A riportot a Karizmatikus Imacsoport tagjai készítették.)

Istennel vagy Ő nélkül?

A mai ember úgy gondolja: elég okos „felvilágosult”, hogy sorsát intézze. Betervezi a dolgokat, ha nem jön be, vagy váratlan csapás éri, akkor fordul az Úrhoz.

Természetes, ha erőnk meghaladó helyzetben az Atya, a Mindenható segítségét kérjük, de ha a Szentlélek erejét kérnénk, akkor elérhetnénk, hogy ritkábban jutnánk kétségbeesett helyzetbe.

Örömeinkben, hálaadásainkban is emlékezzünk meg Róla. Hiszen minden erő, tehetség, siker, hatalom Ötől van!

A bűn jelen van mindennapi életünkben. Ahogy Babits Mihály mondja: „mint egy nyájas eb ott hever a küszöbünk előtt”. Csak arra vár, hogy csettintsünk neki.

A Húsvéti Pápai Levélben azt hallottuk: a bűn legyőzése magunk erejéből tartós sikerrel nem jár. Elszakadhatunk-e Istentől? Nem. A mindennapok kísértései erősebbek számunkra, mint a jó. A jóban csak Istennel maradhatunk meg. Tegyük minden jót Isten nagyobb dicsőségére. A madarak éneke, a természet kimeríthetetlen szépsége is Őt dicséri.

Célunk elérése Ővele lehetséges.

Húsvétkor megköszönjük, hogy elküldte Fiát Jézust értünk és a mi bűneinket magára vállalva megteremtette a megváltás lehetőségét. Rajtunk múlik, hogy élünk-e vele.

A Húsvét a legnagyobb keresztény ünnep, ekkor kapjuk a célunk eléréséhez a legnagyobb segítséget, a megváltást.

dr. Papp István

„Sokkal magyarabbul szólhatnánk és írhatnánk”

Nagy öröm volt számomra, hogy részt vehettem a Szép magyar beszéd versenyének 28. országos döntőjén Szegeden, áprilisban. „Sokkal magyarabbul szólhatnánk és írhatnánk” – írja Medgyesi Pál 1650-ben. Úgy gondolom, hogy erre a gondolatra ma különösen oda kell figyelniünk. Ez a verseny erősítette bennem a magyarság-tudatot, és ezért is írom a cikket. Azért, hogy átadjak valamit, amit ezektől a napoktól kaptam.

A verseny két részből állt: a következő szöveg felolvasása, amit a zsűri adott, (Móra Ferenc: Osztokodás), s az általunk vitt szöveg előadása. Ez utóbbi volt a második fordulóban. Ekkor már mindenki bent lehetett a teremben. Mellettem egy református fiú ült. Izgult, nyugtattam, bár én is nyugtalan voltam. Felzaklatott egy szöveg, – amit akkor pár perce olvastam fel egy lány, – s arról szólt, hogy nincs Betlehem, nincs Megváltás. Forrongtam belül, kérdeztem: Hogy lehet ez? Néztam a mellettem ülő fiú szövegét s ezt olvastam: „Krisztus megszületett! Krisztus megszületett!” Elszállt a mérgem, öröm töltött el, s mondtam a fiúnak:

– Ne izgulj, ez egy hitvallás. Ő válasza:

– Igen, ezért jöttem el.

Ekkor tudatosult bennem, miért is lényeges, hogy ott vagyok, s ott legyek ezentúl is az ilyen versenyeken. Mert keresztény vagyok, s hiszem, hogy ott a szép magyar szóval is hirdethetem Őt.

A „Gaudium et spes” sorai járnak a fejemben, miszerint, az Egyház egyet akar: „a Vigasztaló Szentlélek vezetésével folytatni Krisztus munkáját, aki azért jött el a világra, hogy tanúságot tegyen az igazságról, hogy üdvösséget szerezzen, nem pedig, hogy elítéljen, hogy szolgáljon, nem pedig, hogy neki szolgáljanak.”

Megvallani a hitünket akkor is, ha előtünk így szólnak: „Nincs megváltás! Nincs Betlehem!”

Boldog vagyok, hogy a lány, aki e sorokat mondta, talán kapott választ soraira. Bizom benne, hogy elgondolkodott, bár csak megérintette volna! Feladatunk tehát tanúságot tenni, ítékezés nélkül, szép magyar szóval. Ezt jelentette nekem ez a Kazinczy verseny.

Lónárdi Jldikó

AZ EGYHÁZ HITE

A Bibliával kapcsolatos mai könyvek, előadások sok keresztény hívőt megzavarnak. Kiderül ezekből, hogy ezt vagy azt a szentírási szakaszt nem az eddig hitt szerző írta, hanem valaki más és nem is akkor, hanem máskor, továbbá ez vagy az nem úgy történt, hanem emígy, míg mások szerint megint más változat valószínű. Közben az egyszerű keresztény hívő egyre bizonytalanabb lesz, mert úgy érzi, hitének alapjait húzzák ki alóla.

Pedig nem. A hit nem a bibliatudomány ilyen vagy olyan eredményein alapul. Azok a hit szempontjából közömbösek. Hitünk alapja az EGYHÁZ HITE. Mely folyamatosan hagyományozódik, immár kétezer éve. Visszamegy egészen az apostolokig, akik LÁTTÁK a feltámadt Jézust, sőt, magáig Jézus Krisztusig, aki a keresztény hit „tárgya”. S akivel kapcsolatban csak később örökölték meg, és nem is mindent, az újszövetségi Szentírásban.

Itt egy eseményről van szó, melynek szereplői Jézus és kortársai voltak. A tanítványok tanúságot tettek erről, ami azóta is hagyományozódik, mintegy apáról fiúra száll. E kétezer éves sor utolsó tagjai mi vagyunk, ma élő hívő keresztények.

Látható, hogy az EGYHÁZ HITE – mely személyes hitünk alapja is – megrendíthetetlen. Mert folyamatossága eredményeként mintegy ma is maga előtt látja azokat az eseményeket, amelyeken alapul: Jézus életét, halálát, feltámadását, a tanítványok bátor pünkösdi nekiindulását.

Az EGYHÁZ HITE által, közvetett módon, mi magunk is tanúi vagyunk a köztünk élt és feltámadt Krisztusnak. Szinte olyan, mintha mi magunk is látnánk – a kétezer éves egyház tagjainak közege át – amint feltámadása után megjelenik a zárt ajtókon keresztül. Vagy az emmauszi úton.

Ehhez az áthagyományozott, s így kollektív tapasztalatnak nevezhető hithez képest az evangéliumok későbbiek. Azokat csak néhány évtized múlva, s emez alapján írták le. Jóllehet az evangéliumok – sugalmazottságuk révén – alapvető fontosságúak, az EGYHÁZ HITE megelőzte azokat. Ez a hit már az evangéliumok születése előtt megvolt.

Hitét az egyház az évszázadok során egyre részletesebben kifejtette. Mégis, lényegét tekintve az eredeti – Jézussal és az apostollokkal szerzett – élményeken, s azok továbbadásán alapul.

A bibliatudomány a Szentírással – s nem az egyház hitével – foglalkozik. Eredményei érdekesek, tiszteletré méltóak, de nem rendíthetik meg a hitet. Mert az nem tudományos kutatásokra, hanem az EGYHÁZ HITÉRE támaszkodik. Melyben a folyamatosság következtében maga Jézus és az apostolok vannak jelen.

A leírtakat nem elég elolvasni, mert egy

egyszerű elolvasás után a lényeg rejtve marad. El kell gondolkodni azok valódi tartalmán, mintegy szemlélni kell azokat. S akkor egyszer csak feltárul, ami eddig rejtve volt: az egyház kétezer éves vonulatának túlsó végén valóban élt Jézus, aki az áthagyományozás eredményeként immár köztünk, ma élő keresztények között is jelen van. Elődeink szemének-zavainak közvetítésével magunk is láthatjuk.

Úgy van ez, mint a csillagokkal. Ha csak felnézünk az égre, nem látunk semmi különöst, csupán fényes pontokat. Da ha elgondolkodunk méreteiken, a köztük lévő távolságokon, egyszer csak megérint minket a fel-foghatatlan. Más szóval: észrevettük a lényegét.

Hégyi Attila

De jó neked, hogy áldozhatsz!

– mondta egy ismerősöm memrégiben.

Úgy tudom, hogy Nálad sincs akadály annak, hogy áldozzál, – mondtam, hiszen tudomásom szerint egyháziilag rendezett házasságban élsz, többször járulsz szentgyónáshoz, nemcsak vasárnap, hanem hétköznap is jársz szentmisére, – miért nem áldozhatnál rendszeresen? – kérdeztem Tőle.

„Azért nem merek menni rendszeresen áldozni, mert mindig bűnösnek és méltatlannak érzem magam a szentáldozásra” – felelt.

Ezt ne tedd! – kiáltottam föl önkéntelenül és elmondtam Neki saját esetemet, mely rendkívül hasonló volt az Övéhez.

Sok évvel ezelőtt magam is hasonlóan őrlődtem a szentmisék alatt, vajon mehetek-e áldozni, s azért nem mentem, mert úgy éreztem, nem vagyok méltó az Ur Testét és Vérét magamhoz venni.

Míg nem egyszer találkoztam egy lelkipástorral, aki azt mondta ne tegyek ilyent, ne fosszam meg magam a szentáldozás kegyelmi és gyógyító hatásaitól.

Ezen felül Jézust bántom meg azzal, ha Ő már megbocsátott nekem a szentgyónásban, én miért nem bocsátok meg magamnak?

Lelkipástoraink többször is beszéltek arról, hogy Jézus vár bennünket, s boldog, ha Testét és Vérét adhatja nekünk. Ne hagyjuk Őt várni!

Talán sikerült kételkedő, vívódó ismerősemet meggyőzni, s Isten segítségével félreteszni aggodalmait, s felismeri, mily hatalmas kegyelem és ajándék a szentáldozás.

Azoknak a testvéreknek pedig, akik valamilyen ok miatt nem járulhatnak szentáldozáshoz, hadd álljon itt kis Szent Teréz fohásza, aki szó szerint kiközhögte a tüdejét:

„Uram! Az is kegyelem, ha áldozhatok,

és az is kegyelem, ha nem áldozhatok!”

dr. Föglein Jánosné

HOGYAN LETTEM HÍVŐ?

Gyermekkorom óta úgy neveltek, hogy önmagam döntsem el, hiszek-e Istenben vagy sem. Családom életében központi szerepet nem játszott az Istenben való hit, mégis már gyermekkorom óta közel áll hozzám Isten gondolata.

Igazából mióta megismerkedtem a vőlegényemmel, Attilával és főként ebbe a csoportba járok és hallgatom az ön szavait, érzem, hogy közelebb áll hozzám Isten. Itt érzem igazán, hogy hiszek.

Mi vonzó számomra a hívő életben?

Hogy mi vonzó számomra a hívő életben, azt nem is tudom úgy igazán szavakba foglalni. Igazi hívő életet még nem élek, hiszen még ismerkednem kell, többet és többet kell ahhoz befogadnom, hogy ennyi év után igazi hívő embernek mondhasam magam. De az eddigiek során amit tapasztaltam, az a nyugalom, kiegyensúlyozottság és a bizalom.

Bakos Noémi

(Noémi a keddi csoportba jár és nagyszombaton részesül a keresztség szentségében, április 22-én.)

REJTVÉNYKUCKÓ

1. Verses imádság a Bibliában, 150 van belőle.
2. Szent rövidítve
3. „...kert, Jézus elfogadásának színhelye.
4. Így is hívták Jézust, arról a városról, ahol nevelkedett.
5. Jézus szülőfaluja.
6. Jézus édesanyja.
7. Város, ahol Jónás prófétának bűnbánatot kellett hirdetnie.
8. Tamás apostol „mellékneve”.
9. Pál apostol eredeti neve.
10. Az Ószövetség nagy alakja; kivezette népet Egyiptomból.
11. Jézus rendkívüli tettei, amik isteni hatalmát bizonyítják.

A megfejtést a gyermek hirdetőtáblánál lévő dobozba dobd be! Írd rá a neved és címed! A nyertesek között könyvjutalmat sorsolunk ki.

MEGFEJTÉSI HATÁRIDŐ: MÁJUS 13.

A belvárosi plébánia hírei

1999. Adventől 2000. Feketevasárnapig

MEGKERESZTELTEK

Kövesdy Árpád Gergely
Hársfalvi Zsófia Eszter
Guld Csenge
Fekete Ádám

MEGHALTAK

Joó Józsefné
Tölgyesi Istvánné
Nagy János
Bíró Tibor
Lendvai István
Laczi Zoltán
Berkényi István
Kalmár Béláné
Báló Zoltánné
Susák Jánosné
Fábián Sándor
Major Józsefné
Bálint Lászlóné
Balogh János
Bencze József
Izlistekker Józsefné
Galambos István
Albert Nándorné
Reizer Józsefné
Dorogi Mártonné
Odor József
Kiss Andrásné
Nagy Iona
Strénger Béláné
Balogh Józsefné
Mácsik Zoltán

Nickl Máttyás
Domonkos László
Baka Jánosné
Pelsőczy Árpád
Pelsőczy Árpádné
Gáti Józsefné
Bukovics József
Bukovics Józsefné
Pusztaszeri Máttyásné
Sipos Csaba
Koszó Istvánné
Sárközi Máttyásné
Klézli Józsefné
Zubor Ferencné
Cseri Istvánné
Szemere Ede
Vastag Józsefné
Borbás János
Schmieder Ferencné
Bozza Józsefné
Gábor Béláné
Schmidt Ferencné
Nagy Lajos
Szabó Tiborné
Dr. Takács Ambrusné
Ulrik Ferenc
Péchy István
Schellenberger Györgyné
Steiner Istvánné
Kovács Józsefné

MEGESKETTEK

Varga Lajos – Szegedi Ibolya Gizella

ÚJVÁROSI PLÉBÁNIA 2000.

KERESZTELESEK

Kirsch Péter Kristóf
Rappai Bence Zsolt

TEMETÉSEK

Fertődi Mihály
özü. Pálffy Györgyné (Király Edit)
özü. Csuka Istvánné (Jani Terézia)
Szabó Istvánné (Pauloni Rozália)
Barabás Lajos
özü. Varga Jánosné (Fuchs Magdolna)
Bérdi István
Szegedi József
Szász István
Kalanjós Sándor
özü. Orbán Jánosné (Finta Terézia)
özü. Dorogi Istvánné (Dorogi Katalin)
Csicsó Szilveszter

A kiadvány a Szekszárdi Egyházközség tájékoztatója.

Kereskedelmi forgalomba nem kerül.
Az egyházközség tagjai írták,
illetve szerkesztették.

Szedés: Schubert Grafikai Stúdió 2000
Nyomtatás: Páskun Nyomda Szekszárd

Belvárosi Plébánia hirdetései

2000.

Április 16. Virágvasárnap:

d.e. 9 óra: barkaszentelés körmenettel,
d.e. 11 óra: barkaszentelés, passio éneklése,
d.u. 1/2 5: kezesek találkozója.

Április 17: délelőtt a betegek húsvéti gyónás-áldozása otthonaikban.

Április 19: délután 4 óra: az elsőáldozók gyónása, közös próbája a templomban.

este 1/2 7: volt bérmlálozók szüfeivel és az „egyház-történelem tanulóival” találkozás.

Április 20: este 1/2 7 óra: iskolások elsőáldozása a nagycsütörtöki szentmisén.

Április 21: délelőtt 1/2 10 óra: keresztút Remetén.
este 1/2 7 óra: nagyapénteki szertartás (passio énekléssel) a templomban.

Április 22: reggel 8-9 között gyónatás a templomban,
este 9 óra: a Húsvéti Vigília szertartása (tűz-, vízszentelés,
húsvéti örömeinek, felnőtt hittanulók keresztelese, olvasmányok, szentmise, ételáldás).

Április 23: Húsvét ünnepe, a körmenet a de. 9 órai szentmise után.

Április 24: Húsvét hétfő, vasárnapi miserend.

Április 25: este 6 óra: Alsóvárosiak találkozója a Wosinsky Közösségi Házban.

Április 27: este 1/2 8: Katekumenatus – a volt jegyestanfolyam résztvevőivel találkozás.

Április 29: Bérmlálozók lelki napja,
esti szentmisén bérmlálozókkal „scrutinium” szertartása.

Május 6: reggel 9 óra: elsőáldozók gyónása – próbája.
Esztergomba Mindszenty bíboros halála évfordulóján zarándoklat.

Május 7: délelőtt 9 órai szentmisén elsőáldozás,
délután 3 óra: Felnőttek Klubja a plébánián,

Keresztelési megbeszélés a Wosinsky Közösségi Házban.

Május 12: délután 5 óra: megyépiszópünk találkozás a bérmlándókkal.

Május 13: délután 4 óra: bérmlálozók imaórája a templomban bérmaszüleikkel,

délután 5 óra: Mayer Mihály püspök úr bérmlál, utána az egyházközségi képviselőtestület találkozás a főpásztorral a Wosinsky Közösségi Házban.

Május 15: este 6 óra: Alsóvárosiak találkozója a Wosinsky Közösségi Házban.

Május 24: délelőtt 10 óra: Pécselt Hegedűs János diakonus pappászentelése.

Június 25: délelőtt 9 óra: Úrnap szentmise, utána körmenet, egyúttal Szent László, városunk védőszentjének ünneplése. A szertartásokat Bíró László püspök úr vezeti.

**Boldog, áldott
Húsvéti Ünnepeket
kívánunk
az egyházközség
minden tagjának**